

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا
سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾

بگو: به من وحی شده است که جمعی از جنّ به سخنانم گوش فرا داده اند، سپس گفته اند: «ما قرآن عجیبی شنیده ایم،

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ
نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

که به راه راست هدایت می کند، پس ما به آن ایمان آورده ایم و هرگز کسی را همتای
پروردگارمان قرار نمی دهیم،

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

و این که والا است مقام با عظمت پروردگار ما، و او هرگز برای خود همسرو فرزندی
انتخاب نکرده است،

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطاً ﴿٤﴾

و این که سفیه ما (ابلیس) درباره خداوند سخنان ناروا می گفت،

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

و این که ما گمان می کردیم که انس
و جن هرگز بر خدا دروغ نمی بندند،

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ
الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

و این که مردانی از بشر به مردانی از جن پناه می بردند، و برگمراهی و طغیان آنان می افزودند،

وَأَنبَهُمْ ظُنُونًا كَمَا ظَنَّكُمْ أَلَّا لَن
يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

و این که آنها گمان کردند، همان گونه که شما گمان می کردید که خداوند هرگز کسی را
(به نبوت) مبعوث نمی کند،

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾

و این که ما آسمان را جستجو کردیم و آن را پراز محافظان قوی و تیرهای شهاب
یافتیم،

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعِ
الآن يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾

و این که ما پیش از این به استراق سمع در آسمانها می نشستیم؛ اما اکنون هرکس
بخواهد استراق سمع کند، شهابی را در کمین خود می یابد،

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَمْ مَنْ فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

و این که (با این اوضاع) ما نمی دانیم آیا اراده شری درباره اهل زمین شده یا
پروردگارشان خواسته است آنان را هدایت کند؟!

وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ
كُنَّا طَرِيقَ قَدَدًا ﴿١١﴾

و این که در میان ما، افرادی صالح و افرادی غیر صالحند؛ و ما گروه‌های متفاوتی هستیم،

وَأَنَا ظَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

و این که ما یقین داریم هرگز نمی توانیم بر اراده خداوند در زمین غالب شویم و
نمی توانیم از (پنجه قدرت) او بگریزیم،

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا
يَخَافُ بَحْصًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

و این که ما هنگامی که هدایت (قرآن) را شنیدیم به آن ایمان آوردیم؛ و هرکس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان (در پاداش) می ترسد و نه از ستم (در مجازات).

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾

و این که گروهی از ما مسلمان و گروهی ستمکارند؛ هرکس اسلام را اختیار کند
راه راست را برگزیده است،

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

و اما ستمکاران آتشگیره و هیزم دوزخند.

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

و این که اگر آنها [= جنّ و انس] در راه (ایمان) استقامت ورزند، با آب فراوان (باران) سیرابشان می‌کنیم.

لِنَفْتِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَاباً صَعَدًا ﴿١٧﴾

تا آنها را با این نعمت فراوان بیازماییم؛ و هرکس از یاد پروردگارش روی گرداند، او را به عذاب فزاینده ای گرفتار می سازد!

وَأَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

و این که مساجد از آن خداست، پس هیچ کس را با خدا نخوانید.

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

و این که هنگامی که بنده خدا [= محمد] به عبادت برمی خاست و او را می خواند،
گروهی پیرامون او بشدت ازدحام می کردند.»

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

بگو: «من تنها پروردگارم را می خوانم و هیچ کس را همتای او قرار نمی دهم.»

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

بگو: «من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم.»

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ
أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِداً ﴿٢٢﴾

بگو: «اگر من نیز برخلاف فرمانش رفتار کنم) هیچ کس مرا در برابر خداوند حمایت
نمی کند و پناهگاهی جز او نمی یابم؛

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

تنها وظیفه من ابلاغ از سوی خدا و رساندن رسالات اوست؛ و کسانی که نافرمانی خدا
و پیامبرش کنند، آتش دوزخ از آن آنهاست و جاودانه در آن می مانند.»

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ
نَاصِرًا وَأَقْلَبُ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

(این کارشکنی کفار همچنان ادامه می یابد) تا هنگامی که آنچه را به آنها وعده داده شده ببینند؛ آنگاه می دانند چه کسی یاورش ضعیف تر و جمعیتش کمتر است!

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ
أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

بگو: «من نمی دانم آنچه به شما وعده داده شده نزدیک است یا پروردگارم زمانی
برای آن قرار می دهد؟!»

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

دانای غیب اوست و هیچ کس را بر اسرار غیبش آگاه نمی سازد،

إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

مگر پیامبرانی که (آنان را برگزیده و) از آنها راضی است و مراقبینی از پیش رو و پشت
 سر برای آنها قرار می‌دهد،

لَيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتٍ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ
وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

تا معلوم شود پیامبران رسالت‌های پروردگارش را ابلاغ کرده اند؛ و او به آنچه نزد آنهاست احاطه دارد و همه چیز را احصا کرده است.»

صدق الله العلي العظيم